

Vamp og Kork i Olavshallen:

Mektig møte

De er eksepsjonelle hver for seg, sammen et mektig musikalsk team. Vamp og Kork ga publikum halvannen time totalt blottet for dødpunkter.

Tekst: [KAI KRISTIANSEN](#)

Da de siste tonene fra Vamps signaturlåt og andre ekstranummer «Tir N'a Noir» ebbet ut, reiste publikum seg og trampeklappet haugesundsgruppa inn på scenen igjen – for tredje gang. Sammen med Kringkastingsorkesteret (Kork) hadde Vamp tatt den fullsatte Olavshallen høyt og lavt, i en konsert med en perfekt musikalsk progresjon fylt av store øyeblikk. Selvfølgelig var den rungende applausen velfortjent.

Foto: Foto: VEGARD EGGEN

De som har sett Vamp på scenen før, vet hva jeg snakker om. Etter ti album over 14 år, der flere av låtene har blitt folkekjære klassikere, har gruppa blitt en solid sceneattraksjon. Et variert og spennende låtmateriale formidles med både innlevelse og gnist. Det var også tilfellet lørdag, men samtidig fikk låtene en kledelig dobbeltbunn takket være Korks smakfulle bidrag.

Bragd fra Vamp: Sammen med Kringkastingsorkesteret ga haugesundsgruppa Olavshallen en forrykende konsert. Publikum svarte med stående applaus og trampeklapp.

Som da harpisten i orkesteret akkompagnerte vokalist Vidar Johnsen på hverdagshyllesten «Kim Du Nå Va», i det som var et av konsertens aller fineste øyeblikk. Eller da hele strykeseksjonen reiste seg samtidig mot slutten av et annet nummer. Jeg får fortsatt frysninger bare jeg tenker på det.

Brorparten av låtene stammet fra nylig utgitte «I Full Symfoni». I tillegg til nevnte «Kim Du Nå Va», var ikke minst «Ingeborg», «13 Humler» og «Det Er Derfor Eg Synge» blant toppene. Men vi fikk også en smektende versjon av «Nok Ein Sang Om Havet», og ikke minst en leken og mektig utgave av «Månemannen» helt mot slutten av kvelden.

Mellom to av låtene fortalte fiolinist og altnulig-mann Øyvind Staveland litt om bakgrunnen for samarbeidet med Kork. Tre arrangører hadde tatt for seg rundt 20 låter og bearbeidet dem for det nye formatet. Til låta «Tilståelse» – med tekst av Hans Børli – hadde arrangøren fått et stikkord: Motorsag. Og da låta startet like etterpå, var det som om vi hørte motorsaga brumme i Olavshallens storstue.

Det var heller ikke særlig vanskelig for Staveland, Johnsen – og de noen og sytti andre musikerne – å få med seg publikum, som klappet med både i tid og utide. På «Tir N'a Noir» var det også antydning til allsang blant de fremste radene.

Man kan kanskje forestille seg at kombinasjonen Vamp og Kork kan bli i overkant svulstig. Slik opplevdes det ikke. Den orkestrale innpakningen var enkel og smakfull, og de fine melodiene i låtene kom godt fram i det grandiose lydbildet.

Da Vamp kom ut på scenen til stående applaus for tredje og siste gang, ble publikum stående oppreist gjennom hele låta, som en siste hyllest til en konsert som fortonet seg som fabelaktig fra start til slutt.